پيام به مناسبت برگزاري اجلاس هزاره رهبران روحاني براي صلح جهاني در سازمان ملل - 7 /شهريور/ 1379

حضرت آيت‌الله خامنه‌اي رهبر معظم انقلاب اسلامي به مناسبت برگزاري اجلاس هزاره رهبران مذهبي و روحاني براي صلح جهاني در مقر سازمان ملل متحد در نيويورك پيامي صادر فرمودند.
متن اين پيام كه توسط آيت‌الله جوادي آملي در مقر سازمان ملل متحد در نيويورك قرائت گرديد بدين شرح است:
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و صلي الله علي جميع انبياء الله و رسله، سيما علي خاتم النبيين محمد و آله الطاهرين والسلام علي بقيه الله في الارضين.
گردهمايي نمايندگان اديان عالم را كاري شايسته و مبارك مي‌شمارم و از خداوند متعال، توفيق عمل به گفته‌ها و تداوم تلاش براي بهره‌مند كردن بشريت از دين الهي را مسألت مي‌كنم.
رهبران اديان، امروز خود را جانشينان پيامبران و دنباله روان و ادامه دهندگان راه آنان مي‌شمارند. هدف اديان چه بوده و پيامبران به مخاطبان خود، چه پيامي را از سوي خداوند متعال عرضه كرده‌اند ؟ پاسخ به اين سؤال بايد امروز راه و روش همه‌ي كساني را كه پرچم اديان را در دست دارند، روشن سازد.
بي‌شك اديان همگي فلاح و رستگاري و نجات انسان را هدف خود دانسته‌اند و هر يك به تناسب زمان و مكان و ظرفيت مخاطبان، برنامه‌يي را از سوي خداوند به ميان مردم آورده‌اند. آنان عموما براي ابلاغ و تحقق بخشيدن به پيام خود، متحمل مجاهدتي دشوار و طولاني گشته و نمونه‌هاي ممتازي از فداكاري در راه عقيده و راه خود را در يادها ماندگار ساخته‌اند .
اين جهاد و تلاش مؤمنانه، براي رستگاري مردم و در راه خدا و عموما در برابر اميال و غرضها يا در برابر جهالتهايي بوده است كه صاحبان اغراض به آن دامن زده‌اند. تاريخ جهان و كتابهاي مقدس اديان، سرشار از ذكر اين مجاهدتها و تجليل از آن مجاهدان است .
دين خدا، رستگاري را براي مردمي خاص و زماني خاص و منطقه‌يي خاص نمي خواهد، آن را بر مردم تحميل نمي‌كند، و آن را مخصوص بخشي از عرصه‌هاي زندگي آنان نمي‌داند. بلكه همه‌ي مردم در همه جا و همه وقت و نسبت به زندگي فردي و اجتماعي خود، مخاطب پيامبران خدايند، و آنان با جلب ايمان و برانگيختن خرد و تلاش انسانها، هدايت الهي را به آنان هديه مي‌كنند و صراط مستقيم به سوي فلاح و صلاح را در برابر آنان مي‌گشايند.
تجربه‌ي قرنهاي اخير و مخصوصا قرن بيستم ثابت كرد كه پيشرفت علم به تنهايي بشر را به سعادت نمي‌رساند و سعادت و صلح را به ارمغان نمي‌آورد.
علم وقتي براي جامعه بشري سودمند است كه با عشق، انگيزه و ايمان همراه شود و اين گمشده‌ها را بايد در اديان جستجو كرد.
شايسته نيست كه برنامه‌ي پيام آوران سعادت انسان را منحصر به عمل فردي و رابطه روحي او با خدا بپنداريم و عرصه‌ي عظيم رابطه‌ي انسان با انسان، رابطه‌ي فرد با جامعه، رابطه‌ي انسان با محيط زيست، و تشكيل نظام اجتماعي و سياسي را از آن محروم بدانيم.
از نظر ما همه‌ي پيامبران خدا در اين خط روشن، راه پيموده‌اند و ما به همه‌ي پيامبران ايمان و عشق و مي‌ورزيم: "لا نفرق بين احمد من رسله".
اديان الهي دنيا را پرورشگاه آدمي و محل امتحان او مي‌دانند و منحصرا راه تعالي معنوي بشر را در بناي دنيايي سالم و به دور از عوارض طغيانها و خودخواهيها و تنگ نظريهاي قدرت‌طلبان و ضعف و جهالت و انفعال كوته‌نظران، دانسته‌اند و براي ايجاد چنين دنيايي مجاهدت كرده‌اند. رهاكردن و بي‌اعتنايي به طبيعت و نيروها و قوانيني كه در آن براي تعالي انسان وديعه نهاده شده است، همانند تصرف ظالمانه و فسادانگيز در آن محكوم و مردود است.
سلامت محيط پرورش آدمي، به معناي آن است كه بشر با خداي خود، با درون خود، با همنوعان خود و با طبيعت

پيرامون خود با صلح و سلامت رفتار كند.
صلح به اين معناي عام يكي از بزرگترين نيازهاي بشر براي رشد و تعالي و رستگاري است .
اين صلح بايد برخاسته از ايمان و انديشه باشد. انبياء كوشيده‌اند اين حقيقت را واقعيت ببخشند. محيط سكوت ناشي از زور و رعب و فريبي كه كارگزاران زر و زور در بخشهايي از عالم پديد مي‌آورند، با صلحي كه مبشران رستگاري انسان بدان فرامي‌خوانند، بكلي متفاوت و متناقض است.
صلح بايد بر مبناي عدالت و با معرفت به كرامت انسان و به دور از اغراض قدرتمداران عالم باشد.
تحميل سكوت و تسليم بر مردمي كه به دفاع از حق پايمال‌شده‌ي خود برخاسته‌اند آن صلحي نيست كه پيام آوران صلح آسماني به آن دعوت كرده‌اند .
در طول تاريخ، همواره قدرت‌طلباني كه جز به اشباع هوسهاي سيري‌ناپذير خود نمي‌انديشيده‌اند خواسته‌اند از دين و رجال ديني نيز در راه مقاصد سلطه‌طلبانه‌ي خود بهره‌كشي كنند.
هيچ دين الهي اين نيرنگ بزرگ را تأييد نكرده است. بسياري از جنگهاي به ظاهر مذهبي آلوده به چنين سوء نيتي بوده است.
دين در خدمت سياستهاي سلطه‌طلبانه قرار نمي‌گيرد، بلكه حوزه‌ي سياست و اداره امور جوامع بشري را جزيي از قلمرو خود مي‌داند و خود در مقام نظام سياسي متكي به عشق و ايمان مردم با آن سياستها مبارزه مي‌كند.
بسياري از ارباب سلطه و سياستمداران قدرت‌طلب، دين را از تصرف حوزه‌ي سياست برحذر مي‌دارند و ميان دين و سياست مرزي عبورناپذير تعريف مي‌كنند.
گرچه خود، اين مرزبندي را هرگز رعايت نكرده و به حوزه دين دست‌اندازي و از آن بهره كشي كرده‌اند .
جهان امروز با مشكل فساد اخلاقي روبرو است. اديان مي‌توانند در حل اين مشكل قويا چاره‌ساز و راهگشا باشند، بشرط آن كه در همه‌ي پيكر جامعه حضور و جريان داشته باشند و بتوانند انگيزه‌هاي اقتصادي را كه به فساد اخلاقي دامن مي‌زنند تطهير و تعديل كنند.
امروز دنيا تجربه‌ي موفق تشكيل نظام سياسي بر اساس تعاليم ديني را در ايران اسلامي در برابر چشم خود دارد. بزرگترين چالش جمهوري اسلامي خنثي كردن مشكلاتي است كه از سوي قدرت‌طلبان بزرگ دنيا بر آن تحميل مي‌شود.
آنان مايل نيستند در اين نقطه از جهان نيز هيچ مانعي بر سر راه تحميلها و ستمگريها و افزون‌طلبيهاي آنان خودنمايي كند.
دوستان و ميهمانان ! اگر رهبران اديان الهي مي‌پذيرند كه در جاي پيامبران نشسته‌اند، راه روشن آن پيام آوران فلاح و سعادت انسان، در برابر آنهاست.
اين راهي پرتلاش و پرمانع است، ولي در عين حال راهي است كه بهجت و رضايت رهرو خود، و در نهايت رضايت الهي را ميسر و محقق مي‌سازد، و لينصرن الله من ينصره و رسله
والحمد الله رب العالمين
سيد علي خامنه‌اي